

men vi ſkabe derved tillige en fuldstændig Fritagelse for 2—3000 Værnepligtige derovre, for den Uddannelse, ſom ifølge Hærlovens Beſtemmelſer alle Værnepligtige ſkulle være underkaſtede. Dette fritage vi Bornholmerne for, naar Værnepligtsloven ikke kommer ud. Dengang Hærloven blev vedtagen, var der et Princip, der navnlig blev fastholdt ſom Betingeſe for, at Hærloven udkom, og det var, at Forſkjellen i Tjenestetid blev udjævnet derved, at man ſik den 4-dobbelte Tjeneste i Linien godtgjort i Forſtærkningen. Jeg var imod det, fordi det er urimeligt, netop naar man har uddannet Folk godt, ſaa at fritage dem for den øvrige Tjenestetid. Men de Herrer vare derfor, de byggede deres Vedtagelse af Hærloven derpaa. Affortning ſtaaer ikke omtalt i den gamle Værnepligtslov, og vedtager man alſaa ikke den nye Værnepligtslov, i hvilken den er indſat, ſaa finder ingen Affortning Sted. — Paa Sæſſionerne i 1869, hvor ellers Udſkrivningsmaſſen ſkal møde, behøver den ikke at møde. Jeg tillader mig her at meddele Udſkrivningsmaſſen, at ikke en Eneſte af den behøver at møde paa Sæſſionerne i 1869. Den Maade, hvorpaa man nemlig efter den gamle Værnepligtslov ſtraffede dem af Udſkrivningsmaſſen, ſom ikke mødte paa Sæſſionen, var, at de bleve udſkrevne forlobsd; men da nu Alle ſkulle udſkrives, ſaa er ſølgelig Forlobsdudſkrivning ingen Straf. Det vil alſaa ſees, at der ingen Straf exiſterer for Udeblivelse fra Sæſſionen, naar ikke den nye Værnepligtslov vedtages. I denne er der derfor beſtemt Straf af Fængſel eller Bøder, men i den gamle Værnepligtslov ſtaaer der Intet herom. Jeg vil nu ikke ſige, at fordi ſaaledes Udſkrivningsmaſſen ikke behøver at møde, de derfor Alle udeblive; thi Menneſtene ere bedre, end de burde være; det er ſandſynligt, at en ſtor Deel møder alligevel, men de behøve det, ſom ſagt, ikke. Der er ligeledes med Henſyn til Forſtærkningen i den nye Værnepligtslov optaget en Beſtemmeſe, og det er den, at enhver Forſtærkningsmand ſkal melde ſig til ſine Forefatte, at han ikke kan forlade Riget eller komme tilbage fra Udlandet, uden at Saadant vides, og derved har man et Hold paa diſſe Folk, man veed, hvor de

ere i Verden. Nu har Krigsministeren indført Oberſter i Forſtærkningen, Capitainer, Lieutenanter og Underofficerer, Alt er i bedſte Orden, men naar han ſaa beeder Juſtitsministeren om ſit Mandſkab, ſaa ſiger Juſtitsministeren: De ere Alle reiſte udenlands, de ere øvre i Malmø, der er ikke en Eneſte, der behøver at møde. I Krigstid, hvor vi dog virkelig ikke kunne undvære Forſtærkningen, vil alſaa herefter enhver Forſtærkningsmand kunne marchere over til Sverrig og blive der, ſaa længe han vil. Endelig have vi, ſom beſkjendt, Spørgſmaalet om Udſkrivningskredſene. Det er ganſte viſt, at Mandſkabet kan udſkrives til de 5 Brigadefredſe, om det ſaa ſkal være, af 27 Udſkrivningschefer. I Fredstid kan dette gjøres, da er der Tid dertil; men jeg tillader mig at paafſtaa, at det ikke vil kunne udføres i Krig uden ſtore Ulemper. Den hele Hærplan er bygget derpaa, at Mandſkabet ligger i diſſe Kredſe, i hver om ſin Chef, og det er ſærdeles urimeligt ikke at indrette Udſkrivningen derefter. Dette ere ogſaa Alle gaaede ud fra, da Hærloven blev givet. Det er diſſe ſtore Ulemper, ſom jeg nu har tilladt mig at paapege, ſom ville være forbundne med, at vi ikke nu vedtage den nye Værnepligtslov. Og hvad er ſaa Følgen deraf for Præſterne? Præſterne vedblive da at være frie. Ja, det kan man glæde ſig ved paa den ene Side; men til den ſamme Side tillader jeg mig at udtale, at hvis det er ſaa — jeg vil ikke dømme derom, — at der er en mindre gunſtig Stemning tilſtede for Præſterne, ſaa vil ſandelig dette, at den nye Værnepligtslovs Udkommen bliver ſtandsſet, fordi man frygter den Mulighed, at to eller tre Præſter maafke engang i en Krig kunde komme til at tjene i Hæren, ikke bidrage til at gjøre Stemningen bedre — det ſkulde man ikke glemme. Jeg nærer det Haab, at den ærede Juſtitsministers Udtalelſer ville blive nogenlunde gunſtige for mit Underændringsforſlag, og hvis dette er Tilfældet, ſaa ventes jeg, at Loven vil gaae igjennem Rigsdagen; i Realiteten er Underændringsforſlaget kun et Haarsbred forſkjelligt fra Mindretallets Forſlag. Jeg ſkal derfor paa det Indſtændigſte anbefale det høie Thing at ſtemme for det.